

δ, τε Τηλέμαχος καὶ ὁ Πεισίρραχτος· αἱ δὲ Φηραι τῆς Μεσσηνίας 367.
εἰσίν. Όταν δὲ ἐκ τῶν Φηρῶν ὄρμηθέντας τοὺς περὶ Τηλέμαχου
παυημερίους φῆ σείεται ζυγὸν, εἴτ' εἶπη,

Δύστετό τ' ἡελιος,
Οἱ δ' ἔξον χοελην Λακεδαιμονικην θητώεσσαν·
Πρὸς δὲ ἄρα δύωματ' ἔλων Μενελάου,

τὴν πόλιν δεῖ δέχεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ἐκ Λακεδαιμονος εἰς Λακετ 368.
δαίμονα φυγεῖται λέγων τὴν ἀφιξεῖν· ἀλλως τε οὐ πιθανὸν, μὴ
ἐν Σπάρτῃ τὴν οἰκησιν εἶναι τοῦ Μενελάου, μηδὲ οὕτος ἔχει
τὸν Τηλέμαχον λέγειν,

Εἶμι γάρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον.

Δοκεῖ γάρ συμπίπτειν τοῦτο τοῖς τῆς χώρας ἐπιφέροις ὅν...
εἰ μὴ νὴ Δία ποιητικῇ τις τοῦτο συγχωρήσει ἔξουσίᾳ. . .
ἐναντίου γάρ τὴν Μεσσηνην μετὰ τῆς Λακωνικῆς καὶ Πύλου τῆς
ὑπὸ τῷ Νέσορι, μηδὲ δὴ καθ' αὐτὴν τάττεσθαι ἐν τῷ κατα-
λόγῳ, μηδὲ κοινωνοῦσαν τῆς σρατείας.

Κ Ε Φ. Σ.

§. 1.

ΜΕΤΑ δὲ Μαλσάς ὁ Ἀργολικὸς ἐκδέχεται κόλπος καὶ ὁ
Ἐρμιονικός· ὁ μὲν μέχρι τοῦ Σκυλλαίου πλέοντι ὡς πρὸς ἓω
βλέπων καὶ πρὸς τὰς Κυκλαδας· ὁ δὲ ἐωθινώτερος τούτου μέχρι
πρὸς Αἴγιναν καὶ τὴν Ἐπιδαυρίαν. Τὰ μὲν δὴ πρῶτα τοῦ Ἀργο-
λικοῦ Λασιώνες ἔχουσι, τὰ δὲ λοιπὰ Ἀργεῖοι· ἐν οἷς ἐξε τῶν
μὲν Λασιώνων τὸ Δῆλιον, ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὄμώνυμον τῷ
Βοιωτικῷ· καὶ Μινώα φρούριον, ὄμώνυμος καὶ αὗτη τῇ Μεγα-
ρικῇ· καὶ ἡ λιμνηρὰ Ἐπίδαυρος, ὡς Ἀρτεμίδωρός φησιν. Ἀπολ-

118 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

368. λόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίου ἵσορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὖσαν, βραχέως καὶ ἐπιτετμημένως λιμηρὸν εἰρῆσθαι, ως ὅν λιμενηρὸν, μεταβεβληκέναι δὲ τοῦνομα. Εἶτα δὲ τραχὺς ὁ παράπλους εὐθὺς ἀπὸ Μαλεῶν ἀρξόμενος μέχρι πολλοῦ ὁ Λασιωνικός· ἔχει δούμας ὑφόρομους καὶ λιμένας. Ή λοιπὸν δὲ ἐξὶ παραλίᾳ εὐλίμενος· γηγενίᾳ τε πολλὰ πρόκειται αὐτῆς οὐκ ἄξια μυήματα.

§. 2.

Τῶν δὲ Ἀργείων αἱ τε Πρασιαὶ καὶ τὸ Τημένιον, ἐνῷ τεθαπται Τήμενος· καὶ ἔτι πρότερον τὸ χωρίον, δι’ οὗ ῥεῖ ποταμὸς ἡ Λέρυντα καλουμένη, ὁμώνυμος τῇ λίμνῃ, ἐνῷ μεμύθευται τὰ περὶ τὴν Γέρανην. Τὸ δὲ Τημένιον ἀπέχει τοῦ Ἀργούς ἐξ καὶ εἴκοσι σαδίους ὑπὲρ τῆς Θαλασσῆς, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀργούς εἰς τὸ Ήραιον τετταράκοντα, ἐνθευ δὲ εἰς Μυκήνας δέκα. Μετὰ δὲ τὸ Τημένιον ἡ Ναυπλία τὸ τῶν Ἀργείων ναύσαθμον τὸ δὲ ἔτυμον ἀπὸ τοῦ ταῖς ναυσὶ προσπλεῖσθαι. Ἀπὸ τούτου δὲ πεπλάσθαι φασὶ τὸν Ναύπλιον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παρὰ τοῖς νεωτέροις· οὐ γάρ Ὅμηρον ἀμημονῆσαι ὅν τούτων, τοῦ μὲν Παλαμήδους τοσαύτην σοφίαν καὶ σύνεσιν ἐπιθεδειγμένου, δολοφονηθέντος δὲ ἀδίκως, τοῦ δὲ Ναυπλίου τοσοῦτον ἀπεργασαμένου φθόρον ἀνθρώπων περὶ τὸν Καφηρέα. Ή δὲ γενεalogία πρὸς τῷ μυθώδει καὶ τοῖς χρόνοις διημάρτηται· δεδόσθω γάρ Ποσειδῶνος εἶναι, Ἀμυμώνης δὲ πῶς, τὸν κατὰ τὰ Τρωϊκὰ 369. ἔτι ζῶντα; Ἐφεξῆς δὲ τῇ Ναυπλίᾳ τὰ σπήλαια καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς οἰκοδομητοὶ λαβύρινθοι, Κυκλώπεια δὲ ὄνομάζουσιν.

§ 3.

Εἰτ’ ἄλλα χωρία, καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἐρμιονικὸς κόλπος· καὶ [γάρ] τοῦτον τοῦ Ποιητοῦ τάξαντος ὑπὸ τῇ Ἀργείᾳ, καὶ ἡμῖν οὐ παρ-

οπέρεος ἐνέφηνεν ὁ μερισμὸς τῆς περιοδείας οὗτος. Αρχεται δ' 369. ἀπὸ Ασίνης πολύχυτες εἰς' Ἐρμόνη καὶ Τροιζήν· ἐν παράπλῳ δὲ πρόκειται καὶ Καλαυρία, νῆσος κύκλου ἔχουσα τριάκοντα γα-
δίων, πορθμῷ δὲ τετρασταδίῳ διεγώσα τῆς ἡπείρου.

§. 4.

Εἰς' δ' Σαρωνικὸς κόλπος οἱ δὲ πόντου λέγουσιν, οἱ δὲ πόρου, **καθ' δ'** καὶ πέλαγος λέγεται Σαρωνικόν· καλεῖται δὲ πᾶς δ συνάπτων πόρος ἀπὸ τῆς Ἐρμονικῆς καὶ τῆς περὶ τὸν ισθμὸν Θαλάσσης τῷ τε Μυρτώῳ πελάγει καὶ τῷ Κρητικῷ. Τοῦ δὲ Σαρωνικοῦ Ἐπιδαυρός τέ ἐστι καὶ ἡ προκειμένη νῆσος Αἴγινα· εἶτα Κεγχρεαὶ τὸ τῶν Κορινθίων ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω μέρη ναύ-
σαρμον· εἶτα λιμὴν Σχοινοῦς πλεύσαντε πέντε καὶ τετταρά-
κοντα γαδίους· ἀπὸ δὲ Μαλεῶν τοὺς πάντας περὶ χιλίους καὶ ὅκτακοσίους. Κατὰ δὲ τὸν Σχοινοῦντα ὁ Δίολκος, τὸ γενώτατον τοῦ ισθμοῦ, περὶ δὲ τὸ τοῦ Ισθμίου Ποσειδῶνος ιερόν. Άλλος
νῦν τὰ μὲν ὑπερκείσθω· ἔξω γάρ ἐστι τῆς Ἀργείας. Άναλαβόντες δὲ ἐφοδεύσωμεν πάλιν τὰ κατὰ τὴν Ἀργείαν.

§. 5.

Καὶ πρῶτον ποσαχῶς λέγεται παρὰ τῷ Ποιτῇ τὸ Ἀργος,
καὶ καθ' αὐτὸ, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, Ἀχαιϊκὸν Ἀργος καλοῦν-
τος, ἡ Ἰασον, ἡ Ἰππιον, ἡ Ἰππόδοτον, ἡ Πελασγικόν. Καὶ
γάρ ἡ πόλις Ἀργος λέγεται,

Ἀργος τε, Σπάρτη τε,
Οἱ δὲ Ἀργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε.

Καὶ ἡ Πελοπόννησος,

Ημετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ·
οὐ γάρ ἡ πόλις γε ἦν οἶκος αὐτοῦ. Καὶ δὴ ἡ Ἑλλάς· Ἀργείους
γοῦν πάντας καλεῖ, καθάπερ καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιούς. Τὴν

569. γοῦν ὁμωνυμίαν τοῖς ἐπιθέτοις διασέλλεται, τὴν μὲν Θετταλίαν
Πελασγικὸν Ἀργος καλῶν,

Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὃσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἀργος ἔναιον·
τὴν δὲ Πελοπόννησον,

Εἰ δέ κεν Ἀργος ἔκοιρε⁹ Ἀχαιῶν,
Η οὐκ Ἀργεσς ήτεν Αχαιῶν;

σημαίνων ἐνταῦθα, ὅτι καὶ Ἀχαιοὶ ιδίως ὀνομάζοντο οἱ Πελο-
ποννήσιοι κατ' ἄλλην σημασίαν. Ιασόν τε Ἀργος τὴν Πελοπόν-
νησον λέγει,

Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἂν¹⁰ ίασον Ἀργος Ἀχαιοὶ,
τὴν Πηνελόπην, ὅτι πλείους ὃν λάβοι μητῆρας. Οὐ γάρ τοὺς
370. ἐξ οὗ τῆς Ἑλλάδος εἴκος· ἀλλὰ τοὺς ἐγγύς. Ἰππόβοτον δὲ καὶ
Ἴππιον κοινῶς εἶρηκε.

§. 6.

Περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέ-
γεται. Θουκυδίδης μὲν γάρ τὸν Ποιητὴν μηδαμοῦ βαρβάρους
εἶπεν φησι, διὸ τὸ μηδὲ Ἑλληνάς πω τὸ ἀντίπαλον εἰς ἐν
ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. Καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ
Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησιν Ἑλληνας·

Μυρμιδόνες δέ καλεῦντο καὶ Ἑλλήνες.

Ησίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλοχου τόδη εἰδέναι καὶ Ἑλληνας λεγο-
μένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελληνας· τὸν μὲν, περὶ τῶν
Προιτίδων λέγοντα, ως Πανελληνες ἐμνήστευον αὐτὰς, τὸν δὲ,
ώς Πανελλήνων οἵζες ἐς Θάσον συνέδραμεν. Ἀλλοι δὲ ἀντι-
τιθέασιν, ὅτι καὶ βαρβάρους εἶρηκεν, εἰπών γε βαρβαροφώνους
τοὺς Κᾶρας· καὶ Ἑλληνας τοὺς πάντας.

Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Αργος.

§. 7.

Ἡ μὲν οὖν πόλις ἡ τῶν Ἀργείων ἐν χωρίοις ἐπιπέδοις ἴδρυται 570.
τὸ πλέον δικρανοῦ δέχεται τὴν καλουμένην Λάρισσαν, λόφου
εὐερχῆ μετρίως, ἔχοντα ἱερὸν Διός. Πεῦ δ' αὐτῆς πλησίον ὁ
Ινσχός, χαραυγώδης ποταμὸς, ἔχων τὰς πηγὰς ἐκ Λυρκείου
τοῦ κατὰ τὴν Κυνουρίαν ὄρους τῆς Ἀρκαδίας. Περὶ δὲ τῶν
ανθευομένων πηγῶν εἴρηται, ὅτι πλάσματα ποιητῶν ἔζει:
Πλάσμα δὲ καὶ τὸ, Ἀργος ἀνυδρον.

— Θεοὶ δ' αὖ θέσαν Ἀργος ἀνυδρον,

τῆς τε χώρας κοιλῆς οὕσης, καὶ ποταμοῖς διαδρέομένης, καὶ
Ἐλη καὶ Λίμνας παρεχομένης, καὶ τῆς πόλεως εύπορουμένης
ὑδασι φρεάτων πολλῶν καὶ ἐπιπολαίων. Αἰτιῶνται δὲ τῆς ἀπά-
της τὸ,

Καὶ καν ἐλέγχυτος πολυδίψιον Ἀργος ἰκοίμην.

Τοῦτο δ' ἦτοι ἀντὶ τοῦ πολυπόθητον κεῖται, ἡ χωρὶς τοῦ δ,
ἀντὶ τοῦ πολυΐψιον, ὡς,

Πολύφθορόν τε δῶμα πελοπιδῶν τόδε,

φησὶ Σοφοκλῆς τὸ γάρ Προΐάψαι καὶ τὸ Ιάψαι καὶ τὸ Ιψασθαι
φθοράν τινα καὶ βλαβῆν σημαίνει.

Νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἴψεται νῖας ἀχαιῶν
καὶ τὸ,

Χρόα καλὸν ιάπτη.

καὶ,

Δῖδε προΐαψεν.

Ἄλλως τε οὐ τὴν πόλιν λέγει τὸ Ἀργος οὐ γάρ ἐκεῖσε ἔμελλεν
ἀφίξεσθαι· ἀλλὰ τὴν Πελοπόννησον, οὐδῆπον καὶ ταύτην δι-
ψηράν οὖσαν. Καὶ σὺν τῷ δὲ ὑπεροβατῶς δέχονται κατὰ συ-
αλοιφὴν μετὰ τοῦ συνδέσμου τοῦ δέ· οὐ' οὐδὲ τως,

Καὶ καν ἐλέγχυτος πολύδιψιον Ἀργος ἰκοίμην,

370. ὅπερι τοῦ, εἰς Ἀργος.

§. 8.

371. Εἰς μὲν δὴ Ἰναχός ἐσεν ὁ διαρρέων τὴν Ἀργείαν· ἄλλος δὲ ποταμὸς Ἐρασῖνος ἐν τῇ Ἀργείᾳ ἐσέν. Οὗτος δὲ τὰς ἀρχὰς ἐκ Στυμφαλοῦ τῆς Ἀρκαδίας λαμβάνει, καὶ τῆς ἐκεῖ λίμνης τῆς καλουμένης Στυμφαλίδος, ἐν ἦ τὰς ὅρμεις μυθολογοῦσι τὰς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους τοξεύμασιν ἢ τυμπάνοις ἔξελαθείσας, [ὅς] καὶ αὐτὰς καλοῦσι Στυμφαλίδας· δύντα δ' ὑπὸ γῆν φασὶ τοῦτον τὸν ποταμὸν, ἐκπίπτειν εἰς τὴν Ἀργείαν, καὶ ποιεῖν ἐπέρρυτον τὸ πεδίον· τὸν δὲ Ἐρασῖνον καλοῦσι καὶ Ἀρσῖνον. Ρεῖ δὲ καὶ ἄλλος ὄμώνυμος ἐκ τῆς Ἀρκαδίας εἰς τὸν κατὰ Βοῦρου αὐγιαλόν· ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Ερετρικὸς, καὶ ὁ ἐν τῇ Ἀττικῇ κατὰ Βραυρῶνα. Δείκυνται δὲ καὶ Ἀμυμώνη τις κρήνη κατὰ Λέρνην. Ή δὲ Λέρνη λίμνη τῆς Ἀργείας ἐστὶ, καὶ τῆς Μυκηναίας, ἐν ᾧ τὴν Υδρανίζοροῦσι· διὸ δὲ τοὺς γενομένους καθαρμοὺς ἐν αὐτῇ, παρομίκτις τις ἐξέπεσε, Λέρνη κακῶν. Τὴν μὲν οὖν χώραν συγχωροῦσιν εὐϋδρεῖν· αὐτὴν δὲ τὴν πόλιν ἐν ἀνύδρῳ χωρίῳ κεῖσθαι· φρεάτων δὲ εὐπορεῖν, ἀ ταῖς Δαναίσιν ἀνάπτουσιν, ὡς ἐκείνων ἐξευρουσῶν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο·

Ἄργος ἀνυδρον ἐὸν Δαναοὶ θέσσαν Ἄργος ἀνυδρον·
τῶν δὲ φρεάτων τέτταρα, καὶ ἵερα ἀποδειχθῆναι, καὶ τιμᾶσθαι διαφερόντως, [ὡς] ἐν ἀπορίᾳ ὑδάτων εὐπορίαν εἰσάγοντα.

§. 9.

Τὴν δὲ ἀκρόπολιν τῶν Ἀργείων οἰκίσαι λέγεται Δαναὸς, ὃς τοτοῦτον τοὺς πρὸ αὐτοῦ δυνατεύοντας ἐν τοῖς τόποις ὑπερβαλέσθαι δοκεῖ, ὡς εἰ, κατ' Εύριπόην,

Πελκαγιώτας ὠνοματεύοντας τὸ πρίν,
Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔνηκ' ἀν' Ἑλλάδα.

Ἔσι δὲ καὶ τάφος αὐτοῦ κατὸς μέσην τὴν τῶν Ἀργείων ἀγοράν· 371.
καλεῖται δὲ Παλινθός. Οἷμαι δ' ὅτι καὶ Πελασγιώτας καὶ Δα-
ναούς, ὡσπερ καὶ Ἀργείους, ή δόξα τῆς πόλεως ταύτης ἀπ'
αὐτῆς καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας καλεῖσθαι παρεσκεύασεν· οὗτο
δὲ καὶ Ἰασίδας, καὶ Ἰασον Ἀργος, καὶ Ἀπίαν, καὶ Ἀπιδόνας
οἱ νεώτεροι φασιν. Ὁμηρος δὲ Ἀπιδόνας μὲν οὐ λέγει· ἀπίαν
δὲ τὴν πόρρω μᾶλλον. Ὅτι δὲ Ἀργος τὴν Πελοπόννησον λέγει,
προσλαβεῖν ἔσι καὶ ταύτη,

Ἀργεῖη Ελένη,

καὶ,   **Ἔσι πόλις Εὐφύρη μυχῷ Ἀργος,**

καὶ,   **μέσον Ἀργος,**

καὶ,   **Πολλῆσιν γῆσσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσει.**

Ἀργος δὲ καὶ τὸ πεδίον λέγεται παρὸς τοῖς νεωτέροις, παρ' 372.
Οὐδέρω δὲ οὐδὲ ἀπαξί· μαλισκά δὲ οἴονται Μακεδονικὸν καὶ Θετ-
ταλικὸν εἶναι [τούνομα].

§. 10.

Τῶν δὲ ἀπογόνων τοῦ Δαναοῦ διαδεξαμένων τὴν ἐν Ἀργεί
δυνατείαν, ἐπιμιχθέντων δὲ τούτοις τῶν Ἄμυνανιδῶν, ὥρμη-
μένων ἐκ τῆς Πισσάτιδος καὶ τῆς Τριφυλίας, οὐκ ἀν θαυμά-
σειέ τις, εἰ, συγγενεῖς ὅντες, οὗτοι διείλοντο τὴν χώραν εἰς δύο
βασιλείας τὸ πρῶτον, ὡς ε τὰς ἡγεμονίδας οὕστις ἐν αὐταῖς δύο
πόλεις ἀποδειχθῆναι πλησίον ἀλλήλων ιδρυμένας, ἐν ἐλάττοσιν
ἢ πεντήκοντα σταδίοις, τό τε Ἀργος καὶ τὰς Μυκήνας, καὶ τὸ
Ηραῖον εἶναι κονὺὸν ἱερὸν ἀμφοῖν τὸ πρὸς τὰς Μυκήνας· ἐν τῷ
τὰ Πολυκλείτου ξόσανα, τῇ μὲν τέχνῃ καθλιεῖται τῶν ποίητων,
πολυτελείᾳ δὲ καὶ μεγέθει, τῶν Φειδίου λειπόμενα. Κατ' ἀρχὰς

124 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

372. μὲν οὖν τὸ Ἀργος ἐπεκράτει μᾶλλον εἴθ' αἱ Μυκῆναι, μεῖζονα
ἐπίδοσιν λαβοῦσαι διὸ τὴν τῶν Πελοπιδῶν εἰς αὐτὰς μεθίδρυσιν.
Περισάντων γάρ εἰς τοὺς Ἀτρέως παῖδας ἀπόντων, Ἀγαμέμνων
ῶν προσβύτερος, παραλαβὼν τὸν ἔξουσίαν, ἅμα τύχη τε καὶ
ἀρετῇ πρὸς τοῖς οὖσι πολλὴν προσεκτήσατο τῆς χώρας· καὶ δὴ
καὶ τὴν Ἀργολικὴν τῇ Μυκηναίᾳ προσέθηκε. Μενέλαος μὲν δὴ
τὴν Λασιωνικὴν ἔσχε Μυκῆνας δὲ, καὶ τὰ μέχρι Κορίνθου καὶ
Σικυῶνος, καὶ τῆς Ἰώνων μὲν τότε καὶ Αἰγαίων καλουμένης,
Ἀχαιῶν δὲ ὕστερον, Ἀγαμέμνων παρέλαβε. Μετὰ δὲ τὰ Τρωϊκά,
τῆς Ἀγαμέμνονος ἀργῆς καταλυθείσης, ταπεινωθῆναι Μυκῆνας
συνέβη, καὶ μαλισταὶ μετὰ τὸν Ήρακλειδῶν καίδοδον. Κατα-
σχόντες γάρ οὗτοι τὸν Πελοπόννησον, ἔξεβαλον τοὺς πρότερον
κρατοῦντας, ὡσπέν οἱ τὸ Ἀργος ἔχοντες, εἶχον καὶ τὰς Μυκῆ-
νας συντελούσας εἰς ἐν· χρόνοις δὲ ὕστερον κατεσκάφησαν ὑπ'
Ἀργείων, ὡς ε νῦν μηδὲ ἔχος εὑρίσκεσθαι τῆς Μυκηναίων πό-
λεως. Ὡπου δὲ Μυκῆναι τοιχῦτα πεπόνθασιν, οὐ δεῖ Θαυμά-
ζειν, οὐδὲ εἴ τινες τῶν ὑπὸ τῷ Ἀργει καταλεγομένων ἀφανεῖς
νῦν εἰσαν. Οἱ μὲν δὴ καταλογος ἔχει οὕτως·

Οἱ δὲ Ἀργος· τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόσσαν,
Ἐρμιόνην, Ἀσένην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἔχούσας,
Τροιζῆν', Ηἵοντας τε καὶ ἀμπελόσηντ' Ἐπίδαυρον,
Οἱ τ' ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κοῦρος Ἀχαιῶν.

Τούτων δὲ, περὶ μὲν τοῦ Ἀργοῦς εἴρηται περὶ δὲ τῶν ὄλλων
λεκτέον.

§. 11.

Τῇ μὲν οὖν Τίρυνθι ὄρμητηρίῳ χρήσασθαι δοκεῖ Προῖτος, καὶ
373. τειχίσαι διὸ Κυκλώπων· οὓς ἐπτὰ μὲν εἶναι, καλεῖσθαι δὲ Γαζε-
ρόχειρας, [ώς] τρεφομένους ἐκ τῆς τέχνης ἥκειν δὲ μεταπέμπτους
ἐκ Λυκίας· καὶ ἵσως τὰ σπηλαια τὰ περὶ τὴν Ναυπλίαν, καὶ

τὰ ἐν αὐτοῖς ἔργα τούτων ἐπώνυμαί εἶν. Ή δὲ ἀκρόπολις Λι- 373.
 κύμνα ἐπώνυμος Λικυμνίου· διέχει δὲ τῆς Ναυπλίας περὶ δώ-
 δεκα σάδια· ἔρημος δ' εἰς κάκείνη καὶ ἡ πλησίον Μίδεα, ἔτερα
 οὖσα τῆς Βοιωτικῆς· ἔκεινη γάρ εἴς Μίδεα, ὡς πρόνοια· αὗτη
 δὲ Μίδεα, ὡς Τεγέα. Ταύτη δ' ὅμορος Πρόσυμνα, καὶ αὗτη
 ἱερὸν ἔχουσα Ήρας· ἡρήμωσαν δὲ τὰς πλείστας οἱ Ἀργεῖοι ἀπε-
 θούσας. Οἱ δὲ οἰκήτορες, οἱ μὲν ἐκ Τίρυνθος εἰς Ἐπίδαρον
 ἀφίκοντο, οἱ δὲ ἐκ τῆς Ερμόνης, εἰς τοὺς Ἀλιεῖς καλουμέ-
 νους, οἱ δὲ ἐκ τῆς Ασίνης (καὶ αὗτη δὲ κώμη τῆς Ἀργείας πλη-
 σίον Ναυπλίας) εἰς τὴν Μεσσηνίαν μετακίσθησαν, [έν] ή εἴτιν
 ὄμώνυμος τῇ Ἀργολικῇ Ασίνῃ πολίχυη. Οἱ γὰρ Λακεδαιμό-
 νοι, ὡς φησιν ὁ Θεόπομπος, πολλὴν κατακτησάμενοι τῆς
 ἄλλοτρίας, εἰς ταύτην κατώκιζον οὓς ἂν ὑποδέξαντο τῶν
 φυγόντων ἐπ' αὐτούς. Καὶ οἱ ἐκ τῆς Ναυπλίας, [δὲ] ἔκειστε
 ἀνεγκάρησαν.

§. 12.

Ἐρμόνη δ' εἰς τῶν οὐκ ἀστήμων πολεων· ήσε τὴν παραλίαν
 ἔχουσιν Ἀλιεῖς λεγόμενοι, Θαλαττουργοί τινες ἄνδρες. Παρ' Ἐρ-
 μονεῦσι δὲ τεθρύλληται τὴν εἰς ἄσθου κατάβασιν σύντομον
 εἶναι· διόπερ εὐκαὶ ἐντιθέασιν ἐνταῦθα τοῖς νεκροῖς ναῦλον.

§. 13.

Δρυόπων δὲ οἰκητήριον φασι καὶ τὴν Ασίνην· εἴτ' ἐκ τῶν περὶ
 Σπερχείὸν τόπων σύντας αὐτοὺς Δρύοπος τοῦ Ἀρκάδος κατοικ-
 σατος ἐνταῦθα, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν· ή Ἡρακλέους ἐκ τῆς
 περὶ τὸν Παρνασσὸν Δωρίδος ἐξελάσαντος αὐτούς. Τὸ δὲ Σκύλ-
 λαιον, τὸ ἐν τῇ Ερμόνῃ, ὡνομάσθαι φασίν ἀπὸ Σκύλλης τῆς
 Νίσου θυγατρὸς, θην ἐξ ἔρωτος προδοῦσαν Μίνω τὴν Νίσουν
 καταποντωθῆναι φασιν ὑπ' αὐτοῦ, δεῦρο δὲ ἐκκυμανθεῖσαν,

373. ταφῆς τυχεῖν. Ήιόνες δὲ κώμη τις ἦν, ἣν ἐρημώσαντες Μυκηναῖοι ναύαρχοι εποίησαν ἀφανισθεῖσα δ' ὕδερον, οὐδὲ ναύαρχοι ἔιτε.

§. 14.

Τροιζὴν δέ ιερός ἔιτε Ποσειδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ Ποσειδωνία ποτὲ ἐλέγετο· ὑπέρκειται δὲ τῆς Θαλάττης εἰς πεντεκαίδεκα σταδίους, οὐδὲν αὐτὴν αἴσημος πόλις. Πρόκειται δὲ τοῦ λιμένος αὐτῆς, Πώγωνος τοῦνομα, Καλαυρία υποσίδιον ὃσου τριάκοντα σταδίων ἔχον τὸν κύκλον ἐνταῦθα ἢν αἴσυλον Ποσειδῶνος ιερόν.

Καὶ φασὶ τὸν Θεὸν τοῦτον ἀλλοίξασθαι πρὸς μὲν Λητῷ τὸν
374 Καλαυρίου, ἀντιδόντα Δῆλον, πρὸς Απόλλωνα δὲ Ταίναρον,
ἀντιδόντα Πυθώ. Εἴφορος δὲ καὶ τὸν χρησμὸν λέγει·

Ισού τοι Δῆλόν τε Καλαύρειάν τε νέμεσθαι,
Πυθὼ τ' ἡγαδένην, καὶ Ταίναρον ἡνεμόεντα.

Ὕν δὲ καὶ Αμφικτυονία τις πέρι τὸ ιερὸν τοῦτο, ἐπτὰ πόλεων, αἱ μετεῖχον τῆς Θυσίας· ἥσαν δὲ Ερμίδη, Επίδαυρος, Αἴγινα, Άθηναι, Πρασιές, Ναυπλεῖς, Όρχομενὸς ὁ Μινύειος· ὑπὲρ μὲν οὖν τῶν Ναυπλίων Ἀργεῖοι συνετέλουν, ὑπὲρ Πρασιέων δὲ Λακεδαιμόνιοι. Οὕτω δὲ ἐπεκράτησεν ἡ τιμὴ τοῦ Θεοῦ τούτου παρὰ τοῖς Εἵλησι, ὡς ε καὶ Μακεδόνες δυνατεύοντες γάρ τι μέχρι δεῦρο ἐφύλαττον ὅμως τὴν αἴσυλίαν, καὶ τοὺς ἴκέτας ἀποστᾶν γέδοῦντο τοὺς εἰς Καλαυρίαν καταφυγόντας· ὅπου γε οὐδὲ Δημοσθένης ἐθάρρησεν Ἀρχίας βιάσασθαι τρατιώτας ἔχων, φαρμάκῳ παραλύσας ἐαυτὸν τοῦ ζῆν. Τροιζὴν δὲ καὶ Πιτθεὺς, οἱ Πελοπος, ὄρμηθέντες ἐκ τῆς Πισσάτιδος, ὁ μὲν τὴν πόλιν ὁμώνυμον ἐαυτοῦ κατέλιπεν, ὁ δὲ Πιτθεὺς ἐβασιλεύειν, ἐκεῖνον

διαδεξάμενος. Αὐτης δ' ὁ προκατέχων πλεύσας Ἀλικαρνασσὸν 374. ἔπιστεν ἐροῦμεν δ' ἐν τοῖς Καρικοῖς καὶ τοῖς Τρωϊκοῖς.

§. 15.

Η Ἐπίδαυρος δ' ἐκάλειτο Ἐπίκαρος. Φησὶ γάρ Αριστοθέους κατασχεῖν αὐτὴν Κάρας, ὥσπερ καὶ Ἐρμιόνην τῶν δ' Ἡρατικλειδῶν κατελθόντων, Ιώνας αὐτοῖς συνοικῆσαι, τοὺς ἐκ τῆς Ἀττικῆς τετραπλεως συνεπομένους εἰς Ἀργος. Καὶ αὕτη δ' οὐκ ἀστημός ἡ πόλις, καὶ μαλισκα διὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, θεραπεύειν νόσους παντοδαπὰς πεπιστευμένου, καὶ τὸ ιερὸν πλήρες ἔχοντος ἀεὶ τῶν τε καμύόντων καὶ τῶν ἀνασκεψένων πινάκων, ἐν οἷς ἀναγεγραμμέναι τυγχάνουσιν αἱ θεραπεῖαι, καθάπερ ἐν Κῷ τε καὶ Τρύπῃ. Κεῖται δὲ ἡ πόλις ἐν μυχῷ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, τὸν παράπλουν ἔχουσα σαδίων πεντεκαίδεκα, βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς θερινάς περικλείεται δὲ δρεσιν ὑψηλοῖς μέχρι πρὸς τὴν θελατταν, ὡς' ἐρυμυὴ κατεσκεύασαι φυσικῶς πανταχόθεν. Μεταξὺ δὲ Τροιζῆνος καὶ Ἐπιδαύρου χωρίου τὴν ἐρυμυὸν, Μέθανα, καὶ χερρόνησος ὄμώνυμος τούτῳ. Παρὰ Θουκυδίδῃ δὲ, ἐν τισιν ἀντιγράφοις, Μεθώνη φέρεται, ὄμώνυμος τῇ Μακεδονικῇ, ἐν δὲ Φιλιππος ἐξεκύπη τὸν ὄρθιαλμὸν πολιορκῶν· διόπερ οἴεται τανας ἐξαπατηθέντας ὁ 375. Σκήψιος Δημότριος τὴν ἐν τῇ Τροιζῇ Μεθώνην ὑπονοεῖν, καθ' ἡς ἀράσασθαι λέγεται τοὺς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος πεμφθέντας οὐκτολόγους, μηδέποτε παύσασθαι τειχοδομεῖν· οὐ τούτων, ἀλλὰ τῶν Μακεδόνων ὀνανευσάντων, ὡς φησι Θεόπομπος· τούτους δὲ οὐκ εἰκὸς, ἀγγὺς ὄντας, ἀπειθῆσαι.

§. 16.

Αἴγινα δέ, ἔστι μὲν καὶ τόπος τις τῆς Ἐπιδαυρίας· ἔστι δὲ καὶ

128 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

375. νῆσος πρὸ τῆς ἡπείρου ταύτης, ἢν ἐν τοῖς ἀρτίως παρατεθεῖσιν
εἶπεσι βούλεται φράζειν ὁ Ποιητής· διὸ καὶ γράφουσί τινες,

Νῆσόν τ' Ἀιγαίνου,
ἀντὶ τοῦ,
Οἵ τ' ἔχονται Αἰγαίνου,

διατελέσθαι τὴν ὁμωνυμίαν. Ότι μὲν οὖν τῶν σφόδρα γνω-
ρίμων ἐστὸν τὴν νῆσος, τί δεῖ λέγειν; ἐντεῦθεν γάρ Αἰακός τε
λέγεται καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ. Αὕτη δ' ἐστὶν ἡ καὶ Θαλαττο-
κρατῆσσα ποτε, καὶ περὶ πρωτείων ἀμφισβητήσασα πρὸς
Ἀθηναίους ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ κατὰ τὰ Περσικά.
Λέγεται δὲ ζαδίων ἑκατὸν ὄγδοοντα ὁ κύκλος τῆς νήσου·
πόλις δ' ὁμώνυμον ἔχει τετραμμένη πρὸς Λίβα. Περιέχουσι δ'
αὐτὴν ἡ τε Ἀττακὴ, καὶ ἡ Μεγαρὶς, καὶ τῆς Πελοποννήσου τὰ
μέχρι Επιδαύρου, σχεδόν τι ἑκατὸν ζαδίους ἑκάστη διέχουσσα·
τὸ δὲ ἐωθινὸν μέρος καὶ τὸ νότιον πελάγει κλύζεται τῷ τε
Μυρτώῳ καὶ τῷ Κρητικῷ. Νησίδια δὲ περίκειται πολλὰ μὲν
πρὸς τῇ ἡπείρῳ, Βελβινα δὲ πρὸς τὸ πελαγός ἀνατείνουσα. Ή
δὲ χώρα αὐτῆς κατὰ βάθους μὲν γεώμητος ἐστί, πετρώμητος δ'
ἐπιπολῆς, καὶ μᾶλιστα ἡ πεδιάς διόπερ ψεύτη πᾶσσα ἐστί, κριθο-
φόρος δὲ ἐκανὼς. Μυρμιδόνας δὲ κληθῆναι φασιν, οὐχ' ὡς ὁ
μῦδος, τοὺς Αἰγαίητας, ὅτι, λοιμοῦ μεγάλου συμπεσόντος, οἱ
μύρμηκες ἀνθρωποι γένοντο κατ' εὐχὴν Αἰακοῦ· ἀλλ' ὅτι μυρ-
μήκων τρόπον δρύττοντες τὴν γῆν, ἐπιφέροιεν ἐπὶ τὰς πέτρας,
ῶς' ἔχειν γεωργεῖν, ἐν δὲ τοῖς ὄρυγμασιν οἰκεῖν, φειδόμενοι πλίν-
θων. Ωνομάζετο δὲ Οίνωνη πᾶλαι... ὁμωνύμως δύσι δῆμοις τῆς
Ἀττακῆς, τῷ τε πρὸς Εὔευθεροῖς,

Οἰνόης
Σύγχορτα ναιεῖν πεδία ταῖς Εὐευθεροῖς·
καὶ μᾶξ τῶν ἐκ τετραπόλεως τῆς περὶ Μαραθῶνα, καὶ τὸν
παροικία, Οἰνόη τὴν χαράδραν. Ἐπώκησαν δὲ αὐτὴν Αργεῖοι,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΟΣΧΟΦΙΔΗΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΑΘΗΝΩΝ ΤΗΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΟΣΧΟΦΙΔΗΟΥ ΠΕΤΣΙΟΥ

καὶ Κρῆτες, καὶ Ἐπιδαύριοι, καὶ Δωριεῖς· ὅσερον δὲ κατεκλη— 375.
ρούχησαν τὸν γῆσον Ἀθηναῖοι· ἀφελόμενοι δὲ Λακεδαιμόνιοι 376.
τὸν Ἀθηναίους τὴν γῆσον, σπέδοσαν τοῖς ἀρχαῖοις οἰκήτορσιν.
Ἀποίκους δὲ ἔζειλαν Αἰγαῖται, εἰς τε Κυδωνίαν τὸν ἐν Κρήτῃ,
καὶ εἰς Όμβρικούς. Ἐφόρος δὲ ἐν Αἰγαίῳ ἄργυρον πρῶτον κα-
πῆναι φησι ύπο Φείδωνος· ἐμπόρεων γάρ γενέσθαι διὰ τὴν
λυπρότητα τῆς χώρας, τῶν ἀνθρώπων θαλαττουργούντων ἐμ-
πορικῶς· αφ' οὗ τὸν ρῶπον Αἰγαίου ἐμπολὴν λέγεσθαι.

§. 17.

Ο δὲ Πομπής ἔνια μὲν χωρία λέγει συνεχῶς, ὕστερον
κεῖται·

Οἱ δὲ Γέροιν ἐνέργοντο καὶ ἀνίδα,
καὶ,

Οἱ δὲ ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιδεσσαν,
Ἐρμόντην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπου ἔχοντας,
Τροικῆν, Ήξόνας τε.

Ἄλλοτε δὲ οὐχ ὡς ἔξι τῇ τάξει,
Σχοῖνόν τε, Σκάλόν τε,
Θιστειαν, Γραιάν τε.

Τὰ τ' ἐν ἡπείρῳ ταῦς γῆσοις συμφράζει,
Οἱ δὲ ιδάκην εἶχον,
Καὶ Κροκύλεις ἐνέμοντο·

τὰ γάρ Κροκύλεια ἐν τοῖς Ἀκαρνᾶσιν. Οὗτοι δὲ καὶ νῦν τῇ
Αἰγαίῃ τὸν Μάσητα συντίψεν, ὅντα τῆς ἄργολικῆς ἡπείρου.
Θυρέας δὲ Όμηρος μὲν οὐκ ὀνόμασεν, οἱ δὲ ἄλλοι θρυλλοῦσι·
περὶ δὲ ἄργείοις καὶ Λακεδαιμονίοις συνέση ἀγών, τριακοσίοις
πρὸς τριακοσίους· ἐνίκων δὲ Λακεδαιμονιός, σρατηγοῦντος
Οὐρανίδα· εἶναι δὲ φησι τὸ χωρίον τοῦτο Θουκυδίδης ἐν τῇ
Κυνουρίᾳ κατὰ τὴν μεσορίου τῆς ἄργείας καὶ τῆς Λακωνικῆς.

130 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

376. Εἰσὶ δὲ καὶ Τύραι, τόπος γυώρυμος τῆς Ἀργολικῆς καὶ Κεχρεαί, αἱ κεῖνται ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ ἐκ Τεγέας εἰς Ἀργος, διὰ τοῦ Παρθενίου ὄρους καὶ τοῦ Κρεοπώλου. Ὁρηος δὲ αὐτὰς οὐκ οἶδεν, οὐδὲ τὸ Λυκούργιον, οὐδὲ Όρνεις· κῶμαι δὲ εἰσὶ τῆς Ἀργείας, ή μὲν ὅμωνυμος τῷ ὄρει τῷ... αἱ δὲ ταῖς Όρνεις, τοῖς μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος ιδρυμέναις.

§. 18.

Τῶν δὲ κατὰ Ηλεοπόννητον πόλεων ἐνδοξόταται γεγόνασι καὶ μέχρι νῦν εἰσιν Ἀργος τε Σπάρτη τε· διὰ δὲ τὸ πολυθρύλητον ἥκισα δεῖ μακρολόγειν περὶ αὐτῶν· τὰ γάρ ὑπὸ πάντων εἰσημένα λέγειν δόξομεν. Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν ἡνδοκίμει τὸ Ἀργος μᾶλλον· ὕστερον δὲ καὶ μέχρι παντὸς ὑπερεβαλούτο Λακεδαιμόνιοι, καὶ διετέλεσαν τὴν αὐτονομίαν φυλακτούτες· πλὴν εἴ τι που μακρὸν προσπταίειν αὐτοὺς συνέβαινεν. Ἀργεῖοι δὲ Πύρρου μὲν οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ τείχους ἔπεσε, γραιδίου τινὸς, ὡς ἔοικε, κεραμίδα ἀρέντος σύνωδεν ἐπὶ τὴν κεφαλήν·
377. ὑπὸ ἀλλοις δὲ ἐγένοντο βασιλεῦσι. Μετασχόντες δὲ τοῦ τῶν Ἀχαιῶν συστήματος, σὺν ἐκείνοις εἰς τὴν τῶν Ρωμαίων ἐξουσίαν ἦλθον· καὶ νῦν συνέτηκεν ἡ πόλις, δευτερεύουσα τῇ τάξει μετὰ τὴν Σπάρτην.

§. 19.

Ἐξῆς δὲ λέγωμεν περὶ τῶν ὑπὸ Μυκήνας καὶ τῷ Ἀγριμόνῃ τετάγμένων τόπων ἐν τῷ Καταλόγῳ τῶν νεῶν· ἔχει δὲ οὕτως τὰς ἔπη·

Οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον, εὔκτιμενον πτολεύρον,
Ἄφνειόν τε Κόρινθου, εὔκτιμένας τε Κλεωνάς,
Όρνειάς τ' ἐνέμοντο, Λάραινυρέτην τ' ἔρχεταιγήν,
Καὶ Σικυῶν', οἵδι' ἄρδης Αἴδηντος πρῶτος ἐμβασιλευειν,

Οἱ δὲ ὑπερησίν τε, καὶ αἰπεινὸν Γονόςσαν,
Πελλάντην τ' εἶχον, ἡδὲ Αἴγιον ἀμρενίμοντο,
Αἴγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὔρεται.

577.

Αἱ μὲν οὖν Μυκῆναι μῆν οὐκέτι εἰσίν· ἔκτισε δὲ αὐτάς Περσεὺς,
διεδέξατο δὲ Σθένελος, εἰτ' Εύρυσθεύς· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ τοῦ
Ἄργους ἥρξαν. Εύρυσθεύς μὲν οὖν στρατεύσας εἰς Μαραθῶνα
ἐπὶ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας καὶ Ἰόλαου, βοηθησάντων Ἀθη-
ναίων, ισορεῖται πεσεῖν ἐν τῇ μάχῃ· καὶ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα
Γαργυρτοῖ ταφῆναι, τὸν δὲ κεφαλὴν χωρὶς ἐν Τρικορύθῳ,
ἀποκόψαντος αὐτὴν Ἰολάου περὶ τὴν κρήνην τὸν Μακαρίου, ὑπὸ
[τὸν] ἀμαξιτόν· καὶ ὁ τόπος καλεῖται Εύρυσθέως κεφαλή. Αἱ δὲ
Μυκῆναι μετέπεισον εἰς τοὺς Πελοπίδας, ὄρμηθέντας ἐκ τῆς Πι-
σσάτιδος· εἰτ' εἰς τοὺς Ἡρακλείδας, τοὺς καὶ τὸ Άργος ἔχοντας.
Μετὰ δὲ τὴν ἐν Σαλαμῖνι νεκυμαχίαν Ἄργεῖοι μετὰ Κλεωναίων
καὶ Τεγεατῶν ἐπελθόντες ἀρδην τὰς Μυκῆνας ἀνείλουν, καὶ
τὴν χώραν διενείμαντο. Διαὶ δὲ τὴν ἐγγύτητα, τὰς δύο πόλεις ὡς
μίαν οἱ τραγικοὶ συνωνύμως προσαγορεύουσιν· Εύριπίδης δὲ
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ δράματι, τοτὲ μὲν Μυκῆνας καλῶν, τοτὲ δὲ
Άργος τὴν αὐτὴν πόλιν, καθάπερ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ Όρεσῃ.
Κλεωναὶ δὲ εἰσὶ πόλισμα ἐπὶ τῇ ὁδῷ κείμενον τῇ ἐξ Ἄργους εἰς
Κόρινθον ἐπὶ λόφου περιοικουμένου πανταχόθεν, καὶ τετειχι-
σμένου καλῶς· ὡς' οἰκείως εἰρησθαί μοι δοκεῖ τὸ, Ἐγκτιμένας
Κλεωνάς. Εὐταῦρα δὲ καὶ ἡ Νέμεα μεταξὺ Κλεωνῶν καὶ
Φλιοῦντος, καὶ τὸ ἄλσος, ἐν ᾧ καὶ τὰ Νέμεα συντελεῖν ἔνος
τοῖς Άργείοις, καὶ τὰ περὶ τὸν Νεμεαῖον λέοντα μυθευόμενα,
καὶ ἡ Βέμβινα κώμη· διέχουσι δὲ αἱ Κλεωναὶ τοῦ μὲν Ἄργους
ταδίους εἶκοσι καὶ ἑκατὸν, Κορίνθου δὲ ὅγδοήκοντα. Καὶ
ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Ἀκροκορίνθου κατωπτεύσαμεν τὸ κτίσμα.